

ה"ת 10821/08/23 - מדינת ישראל נגד ניר ראובן

בית משפט השלום בראשון לציון

בשה"ת 10821-08-23 מדינת ישראל נ' ראובן
תיק חיצוני: 33915/2023

בפני	כבוד השופט הישאם אבו שחאדה
מבקשים	מדינת ישראל ע"י עוה"ד עדי חסון
נגד	ניר ראובן
משיבים	ע"י עוה"ד תמיר סננס

החלטה

כתב האישום והבקשה למעצר

1. כנגד המשיב הוגשו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. העבירות שיוחסו לו בכתב האישום הן: הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין; הפרת הוראות חוק הכניסה/ תקנות (2 עבירות) לפי סעיף 12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: **חוק הכניסה לישראל**); לא יכנס אדם ולא יצא מישראל אלא בתחנות הגבול (2 עבירות) לפי סעיף 7 לחוק הכניסה לישראל.

2. על פי החלק הכללי לכתב האישום, לצורך כניסה לישראל ויציאה ממנה דרך נמל התעופה בן גוריון, על כל אדם לרבות אזרח ישראלי לפעול כדלקמן: להתייצב באולם ביקורת הגבולות; להזדהות בדרכים הנדרשות בפני בקר גבולות או בפני אמצעי ממוכן חלופי (להלן: **עמדה ממוכנת**) אשר במידה והאדם מורשה כניסה/ יציאה, מנפיקים עבורו אישור ביקורת גבולות בצורת כרטיס מעבר אלקטרוני (להלן: **אישור מעבר**); להניח את כרטיס המעבר על שער המעבר המיועד לכך ובאמצעותו בלבד להיכנס לישראל או לצאת ממנה.

3. אישור המעבר מכיל את פרטי בעל האישור ומיועד לשימוש האישי בלבד. ביציאה מאולם ביקורת הגבולות, לצורך היציאה מישראל והכניסה אליה, מוצבים שערי מעבר, אשר המעבר בהם מתבצע באמצעות אישור המעבר, בעל אישור המעבר מניח אותו על קורא אלקטרוני המותקן בשער, השער נפתח עבורו והוא עובר דרכו אל מחוץ לישראל או לתוכה.

4. עם השלמת ההזדהות בפני בקר גבולות או עמדה ממוכנת ובעקבותיה קבלת אישור המעבר, מתועדת הכניסה או היציאה ברישומי משרד הפנים ומשטרת ישראל (להלן: **תיעוד המעברים**) וכך מתנהל תיעוד מדינתי מסודר, נחוץ וחיוני של הנכנסים למדינה והיוצאים ממנה כבכל מדינה מתוקנת.

5. על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.7.23 נעצר הנאשם בחשד למעורבותו בעברית רצח (להלן: **תיק הרצח**) והובא לחקירה במשרדי להב 433. בתום חקירתו, שוחרר הנאשם בתנאי ערובה הכוללים מעצר בית מלא עד לתאריך 31.7.23, הפקדת דרכונו הישראלי אצל היחידה החוקרת וכן, עיכוב יציאה מהארץ ל-90 ימים (להלן: **ההוראה החוקית**).

6. במסגרת זו, החליט הנאשם לפעול המרמה ושלא כחוק להפר את מעצר הבית בו היה נתון, להנפיק דרכון חדש במקום זה המופקד במשטרה, לצאת מישראל ובהמשך להיכנס חזרה לישראל, מבלי שיתייצב בפני בקר גבולות או עמדה ממוכנת ובכך, במרמה ושלא כחוק, לשבש, למנוע ולהעלים את תיעודו הרשמי בתיעוד המעברים של יציאתו וכניסתו לישראל. כל זאת בדרך מעשית כמתואר בהמשך כתב אישום זה.

7. במסגרת החלטת הנאשם ולשם יישומה, ביום 28.7.23, יום לאחר שחרורו בתנאים, עובר ובסמוך לשעה 08:49, הגיע הנאשם אל דלפק רשות האוכלוסין בנתב"ג והגיש בקשה להנפקת דרכון זמני במרמה ובכזב תוך יצירת מצג כוזב והצגתו כאילו דרכונו הקבוע נגנב/ אבד/ הושחת/ תוקפו פג. בהמשך ובסמוך לכך הונפק עבורו דרכון חדש.

8. לאחר קבלת הדרכון ניגש ביחד עם אשתו, עדן ראובן (להלן: **עדן**), אל דלפק הטיסות היוצאות כשבידיהם כרטיסי טיסה לעיר סלוניקי שביוון. משהבחין הנאשם בנוסעת שעברה בשער המעבר באמצעות אישור המעבר אשר היה ברשותה, צעד מאחוריה בעקבותיה בזריזות ועבר בשער המעבר יחד עמה בו זמנית. בהתאם לכך, הוסתרה והועלמה יציאתו של הנאשם מישראל במועד זה ונמנע תיעודו הרשמי והכריזה על יציאתו מגבולות ישראל למשטרה וזאת במרמה ושלא כחוק.

9. מספר שניות לאחר מכן, עברה עדן בשער המעבר וזאת כאשר בקרי הגבול שהוצבו בסמוך לשער המעבר, לא הבחינו בהתנהלותו הלא חוקית של הנאשם ואלה המשיכו לדרכם ובהמשך טסו הנאשם ועדן ליוון כמתוכנן. בהמשך לכך, במסגרת החלטתו של הנאשם כמפורט לעיל, בה עדיין דבק ולשם יישומה, ביום 31.7.23 בשעה 11:27 לערך, בסמוך לאחר נחיתת טיסתו של הנאשם ועדן מיוון לישראל, הגיע הנאשם לאולם ביקורת הגבולות וצעד אל עבר אחת העמדות הממוכנות.

10. או אז, בשעה 11:27:42, צעד הנאשם בזריזות מאחורי נוסע שעבר בשער המעבר באמצעות אישור המעבר שהיה ברשותו, ועבר עמו בו זמנית. בהתאם לכך, הוסתרה והועלמה כניסתו של הנאשם לישראל במועד זה ונמנע תיעודו הרשמי בתיעוד המעברים וזאת במרמה ושלא כחוק.

11. מיד ובסמוך לכך, בקר הגבולות אשר שהה בסמוך לשער המעבר, הבחין בהתנהלותו הלא חוקית של הנאשם וביקש ממנו להתלוות אליו. באותו העת, המתין כוח משטרה לחזרתו לארץ של הנאשם לאחר שהפר את תנאי מעצר הבית בו היה נתון, ועצר את הנאשם במקום.

טענות ההגנה

12. לאחר חזרתו של המשיב לישראל הוא נעצר ובהמשך שוחרר על ידי בית משפט בערבויות שונות ועם תנאי של מעצר בית מוחלט. ההגנה מעלה שתי טענות עיקריות. ראשית, אין ראיות לכאורה לביצוע העבירות שמפורטות בכתב האישום. שנית, גם אם ייקבע שישנן ראיות לכאורה, הן אינן מקיימות עילה להמשך השארתו של המשיב במעצר בית.

13. אבחן את הראיות לכאורה לגבי כל אחת מהעבירות שמפורטות בכתב האישום ולאחר מכן אבחן אם קיים בסיס להמשך הישארותו של המשיב במעצר בית מוחלט.

העבירה של הפרת הוראה חוקית

14. הטענה של המבקשת היא שביום 27.7.23 המשיב שוחרר בתחנת המשטרה על פי החלטת קצין ממונה בתנאים שכוללים מעצר בית מוחלט עד ליום 31.7.23, הפקדת דרכון ועיכוב יציאה מהארץ למשך 90 ימים. זו ההוראה החוקית מושא העבירה של הפרת הוראה חוקית שלטענת המבקשת הופרה על ידי המשיב עת שיצא מישראל ביום 28.7.23 ליוון.

15. יובהר שברור שהמשיב אכן יצא מישראל כפי שעולה מחותמות מעבר הגבול של יוון ביום 28.7.23 וביום 31.7.23 שמוטבעות בדרכונו.

16. סעיף 42(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה, מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**) קובע שהקצין הממונה רשאי בהסכמת החשוד להתנות את השחרור בערובה בשאר בתנאים הבאים: איסור יציאה מהארץ והפקדת דרכון וכן חובת מגורים במקום שייקבע (קרי, מעצר בית).

17. המשיב טען שלא נתן את הסכמתו לתנאים האמורים לעיל ולכן ההוראה החוקית של הקצין הממונה שעל המשיב לשהות במעצר בית, להפקיד את דרכונו וגם להימנע מלצאת לחו"ל, היא בטלה מעיקרא. המשיב מוסיף וטוען שהראייה הברורה לסירובו לתנאים האמורים הוא סירובו לחתום על כתב הערובה.

18. אכן, מקום שהמשיב סירב לחתום על כתב הערובה מן הראוי היה להותירו במעצרו ולהביאו בפני שופט למתן הוראה שיפוטית מה יעשה בעניינו, האם ישוחרר בתנאים או ימשיך לשהות במעצר. אף על פי כן, כתב הערובה,

כשלעצמו, איננו חזות הכל. מעיון במזכר מיום 1.8.2023 שנערך על ידי השוטר רס"ר ג'ורג' ואעי שעניינו "תמלול חלקי לעיקרי הדברים שנאמרו בסוף חקירתו" של המשיב ביום 27.7.23 ואשר מתועדת בוידאו, המשיב מסר במונה 01:46:23 ושוב מונה 02:25:00 שהוא מסכים להשתחרר למעצר בית.

19. **לכאורה בלבד**, המשיב הסכים להשתחרר למעצר בית והייתי מוכן לראות בהסכמתו זו שנמסרה פה כהסכמה לכל דבר ועניין לצורך סעיף 42(א) לחוק המעצרים בכל הנוגע לרכיב מעצר הבית בלבד. דא עקא, במונה 02:25:00 המשיב אמר שהוא מסכים למעצר הבית "**עד יום ראשון**", שחל ביום 30.7.23 כאשר בפועל מעצר הבית שנקבע בכתב הערובה מסתיים ביום שני שחל ביום 31.7.23.

20. עיינתי גם בדיסק שמתעד באודיו ווידאו את חקירתו של המשיב ביום 27.7.23 ושם עולה התמונה הבאה:

(-) במונה 01:44:02 עד 01:44:28 המשיב אמר בתגובה להצעה של החוקר לשחררו למעצר בית, את הדברים הבאים "**אני לא הולך למעצר בית**".

(-) במונה 01:44:59 בתגובה לאמירה של החוקר שאם לא יסכים לתנאי השחרור המוצעים יאלצו לקחתו לבית משפט והמשיב אמר "**שבית משפט יקבע**".

(-) במונה 01:46:44 החוקרים מדברים על מעצר בית "**עד יום ראשון**" (קרי עד 30.7.23).

(-) במונה 01:47:28 החוקרים מודיעים למשיב שימשיכו להחזיק בדרכונו ושלמשך 90 יום הוא מנוע מלצאת מהארץ ושבאפשרותו לעתור נגד ההחלטה לבית משפט. לדעתי, מעצם ההצעה שהמשיב רשאי לעתור נגד התנאים לבית משפט, ברור שגם החוקרים הבינו שהמשיב איננו מסכים להשתחרר באותם תנאים.

(-) במונה 02:24:15 עד 02:25:32 אחרי שהחוקר מקריא למשיב את תנאי השחרור, המשיב אומר במפורש "**אני לא חותם**".

21. בנסיבות אלה, לא ניתן לראות באמירה בעל פה של המשיב שהוא מסכים למעצר הבית בפני החוקר רפ"ק ליאור וייס, כהסכמה. לכן, אין מנוס מהמסקנה שהמשיב לא הסכים למעצר הבית עד ליום שני 31.7.23. יתר על כן, בכל הנוגע להפקדת הדרכון ולעיכוב יציאה מהבית, לא התרשמתי שניתנה הסכמה מפורשת לגביהם. הניסיון של המבקשת ללמוד מתוך דבריו של המשיב בפני החוקר רפ"ק ליאור

וייס שהוא הסכים להם, הוא חסר בסיס. הסכמה צריכה להינתן במפורש ולא בדרך ההשערה, ולא במרומז ולא מבין השיטין. בפועל, לא הייתה הסכמה כזו. ואף אוסיף שהיה סירוב מפורש של המשיב לתנאי השחרור שנקבעו על ידי הקצין הממונה.

22. לסיכום הנני קובע שההוראה החוקית מושא העבירה של הפרת הוראה חוקית מעולם לא נולדה. למעשה, המשיב לא נתן הסכמה מפורשת להיות במעצר בית עד ליום שני 31.7.23 וגם לא נתן הסכמה מפורשת להשתחרר כאשר דרכונו מופקד ושיהיה נגדו צו עיכוב יציאה מהארץ. לכן, ההוראה החוקית לשחרורו בתנאים ניתנה בחוסר סמכות ועקב כך הנני קובע שאין ראיות לכאורה שבוצעה עבירה של הפרת הוראה חוקית.

העבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות

23. לגבי העבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הנני קובע שאכן קיימות ראיות לכאורה לגביה.

24. בעת שהמשיב הגיע ביום 28.7.23 לנמל תעופה בן גוריון וביקש שיונפק לו דרכון זמני הוא ידע היטב שדרכונו מופקד בתחנת המשטרה. המשיב חתם על טופס "בקשה לדרכון זמני" בפני נציג משרד הפנים שנמצא בנמל התעופה. בטופס יש מספר אפשרויות לסיבת הגשת הבקשה לקבלת דרכון זמני: דרכון ראשון; במקום מסמך שפג תוקפו; במקום אבוד; במקום מושחת; במקום גנוב.

25. בפועל המשיב לא סימן על גבי הטופס את הסיבה הרלבנטית שלשמה מוגשת הבקשה לדרכון זמני, ואף על פי כן, עדיין קיבל דרכון זמני שבאמצעותו טס לחו"ל. בעיני, העובדה שהמשיב לא סימן על גבי הטופס את הסיבה שבגינה הוגשה הבקשה לדרכון זמני, איננה מעלה ואיננה מורידה. כאמור, הטופס מאפשר הנפקת דרכון זמני מאחת הסיבות שצוינו לעיל בלבד והמשיב לא עומד באף אחת מהן.

26. בנסיבות אלה, עצם חתימתו של המשיב על הטופס והגשתו לנציג משרד הפנים בידועו שהדרכון המקורי מוחזק בתחנת המשטרה במסגרת חקירתו בתיק רצח, היא בגדר מעשה מרמה לכל דבר ועניין.

העבירות לפי חוק הכניסה לישראל

27. מחומר הראיות עולה בבירור שהמשיב התחמק בנמל התעופה בן גוריון ביציאה מישראל ב-28.7.23 ובחזרה אליה ב-31.7.23 מלהעביר בצורה מסודרת פתק יציאה וכניסה מהארץ במכונה הרלבנטית שמיועדת לתיעוד יציאה וכניסה במעבר גבול. המשיב גם לא חלק בטיעונו בפני על קיומן של ראיות לכאורה לעניין ביצוע העבירות שיוחסו לו לפי חוק הכניסה לישראל.

האם יש צורך בהמשך מעצר בית

28. בהוראת בית המשפט המחוזי במחוז מרכז, לאחר שהמשיב חזר לארץ ב- 31.7.23 ונעצר, הוא הושם במעצר בית מוחלט עד ליום 6.8.23. כעת יש לדון בשאלה אם יש צורך שהמשיב ימשיך לשהות במעצר בית ועוד עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו בתיק הנוכחי. לדעתי יש להשיב על שאלה זו בשלילה.

29. בסופו של יום, "מעצר בית" איננו בגדר "עונש" אלא בא לשרת תכלית מסוימת, כגון הגנה על קורבן עבירה, מניעת שיבוש חקירה, מניעת השפעה על עדים, הפחתת חשש להימלטות מאימת הדין. במקרה שבפניי, אינני דן בתיק הרצח שבגיניו נעצר המשיב. לא הוגש כתב אישום בגינו כנגד המשיב וגם לא בגין אירוע נלווה לו. לכן, תיק הרצח שבגיניו נחקר איננו רלבנטי לתיק הנוכחי. בכתב האישום שמונח בפני כעת, מהות העבירות שעומדות על הפרק בצירוף נסיבות ביצוען אינן מחייבות מעצר בית.

30. בפועל, במקרה בפניי, אין קורבן עבירה בדמות אדם בשר ודם שיש להגן עליו בעקבות ביצוע העבירות של קבלת דרכון במרמה מנציג משרד הפנים בנמל התעופה והניסיון למנוע תיעוד של יציאה וכניסה מישראל. בנוסף, הראיות ברורות וגלויות ומתועדות במצלמות אבטחה של נמל התעופה ואין בכוחו של המשיב להשפיע על עד כלשהו או לשנות דבר מהראיות הקיימות. ולבסוף, אין חשש להימלטות מאימת הדין וניתן בנקל לרשום הערה אצל משרד הפנים שלא להנפיק לו דרכון כלשהו עד תום ההליכים המשפטיים.

31. לסיכום, הנני קובע כדלקמן:

ראשית, הבקשה למעצר בית נדחית.

שנית, הנני מורה למשרד הפנים שלא להנפיק למשיב דרכון עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו בתיק זה. המאשימה תעביר את ההחלטה למשרד הפנים.

שלישית, שני הדרכונים של המשיב (המקורי והזמני) ימשיכו להיות מוחזקים על ידי המשטרה עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

רביעית, הערבויות שהופקדו במסגרת עמ"י 6099-08-23 ימשיכו לעמוד בעינם עד לתום ההליכים המשפטיים בתיק הנוכחי וישמשו להבטחת התייצבותו לדיונים בבית משפט.

ניתנה היום, כ"ג אב תשפ"ג, 10 אוגוסט 2023, במעמד הצדדים.

עמוד 6

